

GREY HOUND

ETELÄN GREYHOUNDURHEILIJAT

1

2

0

1

8

25
EGU

2017
PALKITUT

Guva- galleria

Guvia, guvia, guvia
- sinunkin koirastasi!
Lähetä otokset toimitukseen.

Ringo

Kuva: Johanna Jäntti

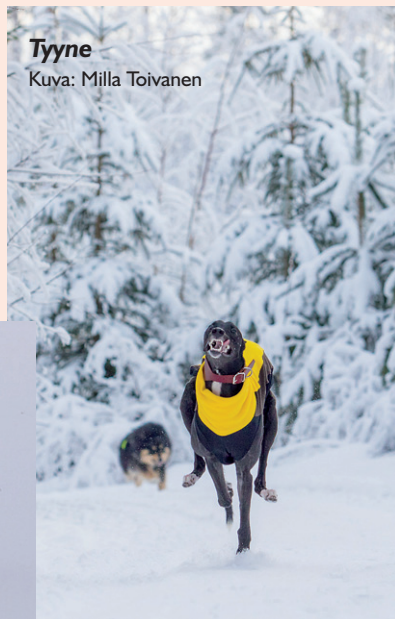
Lari & Ninja

Kuva: Johanna Jäntti

Tyyne

Kuva: Milla Toivanen

Elsi ja Eero

Kuva: Timo Karjalainen

Kumu

Kuva: Seppo Mikkonen

EGU:n hallitus 2018
hallitus@egu.fi

PUHEENJOHTAJA
Johanna Jäntti

VARAPUHEENJOHTAJA
Laura Hakala

SIHTEERI
Jennika Eskola
sihteeri@egu.fi

JÄSENSIHTEERI
Saija Jämsä
jäsen sihteeri@egu.fi

HALLITUKSEN JÄSENET
Arto Kovanen
Timo Paronen

VARAJÄSENET
Jari Niiles
Joni Tuhkanen

TIEDOTTAJA
Milla Toivanen
millatoivanen@hotmail.fi

RAHASTONHOITAJA
Riikka Kallio
rahastonhoitaja@egu.fi

Otalammen avaimet sihteeri@egu.fi,
yhteyshenkilö Jennika Eskola
Otalammen tapahtuma-/aluevaraukset
jonnaparonen@gmail.com, yhteyshenkilö Jonna Paronen

EGU:N PANKKITILI
FI96 3131 1000 4157 72
jäsenmaksut 2017
varsinainen jäsen 20e, perhejäsen 5 e.

MEIDÄT LÖYDÄT NYT MYÖS

facebook

Liittymällä EGU:n facebook ryhmään saat ensimmäisten joukossa tietoa: tulevista tapahtumista harjoitusiltojen tuloksista tiedotteet tiistain harjoituksia ja Otalammen harjoitusalueetta koskevista asioista
+ muista tärkeistä asioista

GREY HOUND

Lehden päätoimittaja
Päivi Viinimäki

paivi.viinimaki@gmail.com
Poikkeuksellisesti tämän numeron toimitti

Mirja Piranta
mirja.piranta@kolumbus.fi

LEHDEN 1/2018 TAITTO
Tuula Purssila
tuula.purssila@ebaana.net

ILMOTUSHINNAT
1/1 sivu jäsenille 30 e, muille 40 e
1/2 sivu jäsenille 15 e, muille 25 e
(hinnat sis. alv)

KANNEN KUVA
Milla Toivanen: Tyne treenaa

Vuosi 2018 alkoi mukavasti, vaikkakin olin yhden kuukauden työttömänä ja sen jälkeen alkoivat ansaitut eläkepäivät.

Pyöreitä vuosia juhlin tammikuun alussa ja siitä piti alkaa onnellinen ja rennompai vaihe elämässä. No, toisin kävi, lunta tuli tupaan oikein myrskyn voimalla. Omat elämänmuutokset laittoivat asiattärkeysjärjestykseen ja valitettavasti lehden teko ei ole ollut se ykkönen. Yritin kyllä, mutta voimat eivät vaan riittäneet lehteen.

Nyt olen saanut rinnalleni erittäin ahkeran apulaisen, Mirja Pirannan, ja lehti meni painoon ennen Vappua, eli noin

kolme kuukautta myöhässä. Ilman Mirjan mukaantuloa ei tätä lehteä olisi varmaan ilmestynyt. Toivon, että voin seuraaviin lehtiin osallistua huomattavasti suuremmilla panostuksilla.

Lisää tekijöitä kaivataan edelleen. Kun osallistutte kilpailuihin tai tapahtumiin, niistä olisi kiva saada aina pieni jutunpätke lehteen.

Kisakausi jo kolkuttelee oven takana, joten toivotan kaikille oikein menestyksestä kisakautta 2018!

Päivi Viinimäki

Tule EGU:n jäseneksi?

Jäseneksi liittyminen kannattaa!

Ensimmäinen vuosi on jäsenmaksuton.

Kaikki uudet pääsevät vuonna 2018 EGU:n jäseniksi ilman jäsenmaksua.

EGU:n jäsen saa mm. 3 painettua jäsenlehteä vuodessa kotiin kannettuna.

Jäsen pääsee myös mukaan EGU:n järjestämiin tapahtumiin sekä saa niistä alennuksia.

Liittyä voit EGU:n kotisivuilta löytyvällä sähköisellä jäsenkaavakkeella.

Kaavake löytyy:
<http://www.egu.fi/jaseneksi/>

Aurinkoista kevättä!

Timo Paronen on vuoden alusta liittynyt hallituksen vahvuuteen, tervetuloa! Kii- tokset myös hallitus kautensa päättäneelle Elisalle!

Tässä vaiheessa vuotta egulaiset ovat jo kovaa vauhtia valmistautumassa kisakau- teen, yhteislenkeillä on spurttaillu ja GRL kauden 2017 juhlagaalassakin on käyty muistelemassa viime kauden menestystä ja viettämässä leppoista iltaa harrastajien kesken.

Niin, ja ovat sitä ihmiset ehtineet valmistaa uusia vermeitäkin koirilleen nah- kaisten pantojen ja hihnojen valmistuskurs- silla. Kyllä nyt siis kelpaa kesän rientoihin lähteä, joten suunnataanpa katseet kesään ja vuoden tulevia tapahtumia kohden.

Kesän vastaanottaminen aloitettiin kokoontumalla huhtikuun lopulla yhdis- tyksen kevätkokoukseen. Heti vapun jälkeen suunnattiin Otalammelle taistoon vuoden himotuimmasta tittelistä, Kuop- pamestaruudesta. Jo viime vuosi osoitti, että luonto voi keksiä i-h-a-n mitä tahansa ylättääkseen kesää odottavat harrastajat

ja koirat, joten jännitystä piti yllä se, mil- laisessa säässä mestaruudet tänä vuonna ratkottaisiin. Tulokset kuvineen kertovat aikanaan.

Otalammen harjoitusalueella jatketaan kunnostustöitä ja samalla päivitetään alu- een käyttösopimukset. Asiasta informoi- daan vielä tarkemmin.

Viralliset kilpailupäivät tullaan järjes- tämään Tampereen Kaupin radalla. Pistä- kähän muistiin myös kauden kilpailujen päätapahtuma: CGRC European Cham- pionship 2018 heinäkuun lopulla Kaupissa. Pysykää siis kuulolla, fb- ja kotisivuille tulee infoa ja tapahtumakalenteri!

Paljon on siis tänäkin vuonna puuhaa ja tapahtumia, joissa päästä osaksi tätä hienoa harrastusta ja porukkaa. Mutta nyt vielä nauttimaan keväisestä auringonpaisteesta ja hiljalleen sulaneista lenkkimaastoista. Toivotaan, ettei tuleva kesä tarjoile meille vesihiihtoa, vaan mahdollittoman jännää racingia!

Johanna Jäntti

Kuva: Jonna Paronen

3 sivun
KOIRA

Narttujen
Suomen Mestarin
ja Saijan on aika
helppo hymyillä.

Braka "Pricken"

Collision - Titan Buff
s. 30.3.2013
om. Saija Jämsä
kasv. Sjudraget, Ruotsi

Saijalle yllättäen nuorena aikuisena tullut huippu-urheilija Pricken on hänelle kohtalo. Hieno sellainen.

"Pricken tuli minulle kaksivuotiaana. Pentuna minulle tullut siskonsa Duva menehtyi alle 2-vuotiaana traumaperäiseen munuaisten vajaatoimintaan. Aloin heti etsiä uutta kisaikäistä koiraa. Niemen Hannu kannusti soittamaan Duvan kasvattajalle, Mylle, ja kysymään mitä vaihtoehtoja häneltä löytyisi."

"Myn tarjotessa Prickeniä minulle itkuhan siinä pääsi, se oli kohtalo", Saija vakuuttaa.

Mistä ominaisuudesta aloit heti pitää tytön tultua teidän laumaan? Miksi juuri siitä?

"Pricken on todella rauhallinen, se oli silmiinpistävän hieno ominaisuus, jonka huomasin jo ensi tapaamisessa Halikossa. Toki kasvojen ilme, joka on kuin kopio Duvasta, sai myös sydämen heittämään volttia ja silmät kostumaan."

"Rauhallisuus ja hyvä sopeutumiskyky olivat kyllä mieleen. Prickenistä näki, että se on tottunut elämään laumassa."

Laumassa elämisen helppous olikin oiva valtti uudessa kodissa. Pricken aloitti kisauransa Suomessa 28.6.2015 Haukiputaalla Suomen Derbyssä. Finaaliin ja siinä neljäs. Mutta otteet jo lupaavat, ja lupaukset täyttyivät kauden myötä. Kaksivuotiaan debyyttikaudelle kertyi 12 lähtöä, joista sijoitukset viisi voittoa, viisi hopeaa, ja pronssi.

"Kainalokoira"

Millainen oivan urheilu-uran juossut Pricken on kotioiloissa? Millainen asema tytöllä on teidän laumassa?

"Pricken on ihana kotikoira, haleja kaipaava kainalokoira. Rakastaa ruokaa ja riehaantuu ruokailusta kaksi kertaa päivässä alkaen juoksemaan lelu suussa. Joka päivä!"

Entä millainen treenattava Pricken on ollut? Pystytkö näkemään treenissä, miten Pricken ehkä kiertäisi ovaalia? Minut hurmasi kislähdöissä tytön armoton loppunousu, Pricken teki kilpailuista jännittävät.

"Prickenin kanssa huomasin heti, että sitä ei voi treenata samalla kaavalla Vingan kanssa. Sinänsä mitään ihmeellistä siinä ei ollut silloin huippuvuotena 2015. Treenien perusteella en vielä osannut sanoa miten kausi tulisi menemään", Saija muistelee.

"Tiesin kyllä, että koira on nopea. Alkukaudesta oli tosi paljon epäonnea, tuuppimista jne. Ensimmäistä puhdasta juoksua saatiin odottaa monta kisaa. Ja siitä se sitten lähitikin rullaamaan." "Nyt loukkaantumisen jälkeen ollaan vähän takuttu painon kanssa, joka meinaa olla aika tiukassa. Ihan niin kuin emännälläkin."

"Juhlafanfaaria"

Mikä hetki tytön kisauralla pysyy ikuisesti mielessäsi? Miksi juuri se? Saatto vielä kiinni siitä filiksestä & ajatuksista?

"Koko kausi 2015 oli ihan mieletöntä tykitystä ja juhlafanfaaria. En osaa nostaa yhtä kisaa ylitse muiden. Prickenin tavaramerkiksi muodostunut upea nousu takasuoralla on ehkä se upein asia, mikä mielessä säilyy. Se saa edelleen karvat nousemaan pystyyn, ei tarvitse edes lähävideota katsoa."

Pricken loukkaantui pahoin talvella 2015 - 2016? Mitä tapahtui? Toipuminen vaati niin

Kuva: Minna Leppänen

Pricken Euroopan Derby-voittajana.

pitkän ajan, että kausi 2016 jäi 3-vuotiaalta kokonaan väliin.

"Pricken loukkaantui tosiaan keväällä 2016. Olimme juoksuttamassa koiria pelolla ja toinen koira juoksi päin Prickenin kylkeä, suoraan pahki siis. Molemmat lensivät voltilla ympäri ja Prickeniin sattui vähän pahemmin. Sen keuhkot repesivät ja sille tuli ilmarinta. Suora lainaus eläinlääkärimme suusta on: 'sen kylki on ihan muussia'. Suurempia operaatioita eläinlääkärissä ei kuitenkaan tarvittu, röntgenin lisäksi ilmaa poistettiin."

Lepo parasta

Prickenin kuntouttaminen oli oikeastaan pelkkää lepoa, kuntoutumisen nopeuttamiseksi ei siis ollut mitään taikatemppuja tehtävissä. Eläinlääkäri oli sitä mieltä, että kesällä 2016 Pricken voisi kisatakin.

Saija teki kuitenkin heti päätöksen, että kisat jäivät väliin siltä kaudelta. Hän ei halunnut ottaa sitä riskiä, ettei toipuminen vielä olisikaan ollut täydellinen. "Kesti hetken aikaa tajuta onnettomuuden vakavuus, että Pricken olisi oikeasti voinut kuolla siihen."

Viime kaudella Pricken kävi radalla muutaman kerran harjoituksissa.

"Yritimme epätoivoisesti tiputtaa painoa lähtöpainon ollessa yli 32 kiloa. Kauden jälkeen paino sitten olikin toivotut 28 kiloa."

"Priksun selkä meni loppukesästä jumiin, enkä mä saanut sitä omalta väsymykseltäni hoidettua. Huono emäntä. En osaa sanoa viime kaudesta juuta taikka jaata. Oltais tarvittu lisää keskimatkan vetoja."

Pricken on kaikesta huolimatta näytännyt mitä naisia radalla ollaan. Kaksivuotiskausi on ikimuistoinen, ja nyt Pricken keskittyy äitikoiran uralle. Irlannista Suomeen Peuranmäkeen muuttanut sulhanen Colorful Champ asuu samassa laumassa. Miten tyttö suhtautuu sulhoonsa?

"Pricken on ystävällinen kaikkia koiria kohtaan, myös Sämpylää kohtaan. Mitään vuosisadan romanssia ei kuitenkaan ole käynnissä", Saija toteaa.

Laumakaveri Vinga twerkkää teillä. Osaa ko Pricken?

"Pricken ei osaa twerkata, mutta rakastaa kyllä myös peppuhierontaa."

Tekstit: Mirja Piranta

Pricken ja sulhonsa Champ luonnon helmassa syksyllä 2017.

Prickenin onnistumiset 2015:

- Suomen Mestari (nartut)
- Univet EGU Open
- Vetman European Greyhound Derby
- Vuoden EGU-koira
- GRL:n Vuoden Narttu

Talven EGU-tapahtumat

Teksti: Milla Toivanen. Kuvat: Laura Hakala, Saija Jämsä, Milla Toivanen

Talvi on takanapäin, lumi on sulanut pois ja lintujen laulu soi kauniisti minne ikinä kulkeekin. Se tarkoittaa, että kausi 2018 on aluillaan, jo nurkan takana. Koirien treenit hiotaan loppusilauksiin, vaihdetaan vaatetta kevyempään. Vaikka keivät ja kesä on varmasti useampien lempivuodenaikoja, palataan vielä takaisin talveen ja muistellaan talven 2017-2018 EGU-tapahtumia.

Alkutaalvi oli synkkä, vaihdellen lumeton ja lumellinen, märkä sekä lämmin. Marraskuun lopussa 25. päivä valon synkkyytteen ja odotuksen tulevaan joulukuun toi EGU:n pikkujoulut Tervakoskella Ravintola Adassa.

Itse en valitettavasti päässyt töiden takia paikalle, mikä harmittaa aivan vietävästi! Tilaisuudessa palkittiin vuoden EGU-kuonot ja tekijät sekä herkuteltiin buffetillallisella, jonka taikoi ravintolan

omistaja, whippetharrastaja ja kasvattaja Jari Forsstén.

Tapanina tallattiin

Joulu oli ja meni, kerrankin myös meillä etelässä lumisena. Kinkunsulatuslenkki järjestettiin perinteisesti tapaninpäivänä. Sen järjesti Jennika Eskola Hyvinkään Nopossa. Mukana oli tällä kertaa neljä koirakkoa sekä kaksi koiratonta lenkkeilijää. Tunnin lenkki kirpsakassa ilmassa teki oikein hyvää jouluahmimisen jälkeen.

Lenkin jälkeen suunnistettiin vielä Jennikan ja Arton luo kahville. Juttua riitti ja olisi voinut jatkaa vielä vaikka kuinka kauan. Illan, vai pitäisikö sanoa iltapäivän, jo hämärtyessä oli hyvä lähteä kotiin, ja ehkä vielä jatkaa kinkkusiivujen syömistä. Vaikkakin ne olisivat varmasti maistuneet oikein hyvin myös nelijalkaisille formuloillemme.

Turkhaudan lenkillä mielissä Millan kuuma grilli.

Talven viimeinen yhteislenkki tallattiin Katariinan vetämänä Sipoossa.

Turkhaudalla grillattiin

Helmikuu oli hiljainen, mutta maaliskuun ensimmäisenä viikonloppuna oli vuorossa toinen yhteislenkki. Se vedettiin minun, Milla Toivasen, johdolla kotiseudullani Hausjärven Turkhaudalla.

Ajatuksissa oli, että metsälenkillä saa juoksupaikkaa koiriaan vapaana, kaikilla kun ei ole siihen mahdollisuutta päivittäin. Aivan ihana aurinkoinen pakkassää heli meitä, kun tarvoimme uudessa lumessa. Mukana oli viisi koiraa ja seitsemän lenkkeilijää, joskin yhteensä vain neljästä eri taloudesta. Voi miten onnellinen meidän Tyyne olikaan, kun kerrankin hänen mestoilla on kavereita juoksemassa! Hikisen lenkin jälkeen tiedossa oli metsästysmökkin laavussa makkaran grillausta. Komeasti saatiin tuli syttymään ja makkarat lämpiämään, ja kyläpä ne maistuikin. Koiratkin viihtyivät, kun saivat vähän makkaraa lenkin päätteeksi. Meille saa koska vain tulla juoksemaan, vink vink!

Leveitä hymyjä

Vastaavasti maaliskuun viimeisenä viikonloppuna järjestettiin Sipoossa viimeinen EGU-yhteislenkki, vetäjänä Katariina Thomson. Lenkin kuvan perusteella sillä lenkillä oli ylivoimaisesti eniten osallistujia. Jos oikein laskin ja kuvassa olivat kaikki, mukana oli 13 kaksijalkaista ja viisi nelijalkaista.

Aurinkoinen ilma taisi heliä tälläkin lenkillä, ja kuvassa kaikilla on leveä hymy. Mutta miksipä lenkki hyvässä ilmassa ja seurassa ei hymyilyttäisi!

Talven ajan lajimme nukkuu talviunta mummien ja karhujen tavoin, ja yhteislenkit sekä erilaiset muut tapahtumat ovat oiva tapa pitää yhteishenkeä elossa. Vaikkei radalle pääse, voi sitä muutakin tehdä yhdessä.

Näin uutena harrastaja koen itse, että mm. yhteislenkit ovat mitä parhain tapa tutustua ihmisiin ja rotuun paremmin sekä syvällisemmin. Lenkeillä käytiin keskus-

teluja mm. rodun jalostuksesta, käytöstä radalla ja miten sitä voisi kehittää.

Kun en itse ole vielä kauaa mukana ollut, on äärimmäisen mielenkiintoista osallistua näihin keskusteluihin. Se antaa itselle inspiraatiota jatkaa koirien ja racin- gin parissa. Tulee halu, että minäkin tahdon tehdä kaikkeni lajin eteen ja hyväksi, ja siten pitää sitä elinvoimaisena. Meitä teki- jöitä ei koskaan ole ollut, eikä tällä hetkellä varsinkaan, liikaa.

Kesä ja kärpäset ovat kovaa vauhtia tulossa. Kisataan hyvällä mielellä, ollaan ahkeria ja autetaan kaveria. Tehdäänhän ensi kaudella satakymmenenprosenttisesti töitä lajimme eteen, jokainen pistää oman kortensa kekoon lajin puolesta. Näin saa- daan huippukausi 2018 ja varmistetaan, että kisat jatkuvat edelleen.

Minun ja sohvaperuna Tyynen puolesta oikein antoisaa kisa- ja kesäkautta kaikille isoille ja pienille karvaformuloille! Nähdään radalla!

Syntyi kauniita pantoja

Vuosi vaihtui. Tammikuun lopussa jär- jestettiin Hyvinkään Kytäjällä pantakurs- si valjaspeppä Pia Sandbergin johdolla. Mukana oli mukava joukko harrastajia, niin jo edellisen kurssin käyneitä kuin aivan ensi kertaa nahkatöiden parissa olevia.

Ennen kuin kaikki osallistujat olivat paikalla, ihastusta ja kiinnostusta herätti Pian aivan ihana solki-,niitti- ja timant- tivalikoima.

"Mä haluan tän, tuon ja tämänkin!"

"Voiko näitä laittaa vaikka pannan täyteen?"

Kysymyksiä sateli Pialle, joka oh- jeisti kärsivällisesti innokkaita tekijöitä. Pantakurssilla valmistettiin nahasta pääasiassa pantoja ja hihnoja, mutta muun muassa eräs teki upeat valjaat whippeteilleen.

Ei todellakaan hullumpi suoritus ensikertalaiselta, sanoo tämä nahkavarusteiden valmistaja! Jälleen työt haittasi omia harrastuksia, ja jouduin lähtemään etuajassa kurssilta, mutta kuvista päätellen kurssilla valmistui hienoja pantoja, jotka pääsivät heti käyttöön. Omate- kemiin varusteisiin kiintyy, ja niille tulee tietty tunnearvo. Ja nahkahan tunnetusti

paranee vanhetessaan, ja oikein hoidet- tuna kestää loputtomiin.

Omalta osaltani tahdon kiittää Piaa erityisesti siitä, että hän luotti minulle ompeluvehkeensä lainaan kurssin ajaksi, jotta sain ommeltua omat pantani. Kiinnostusta pantakurssille olisi ollut enemmänkin, mutta monella oli jo muita menoja sovittuna. Ensi vuonna kun pantakurssi pyritään taas järjestä- mään kaikki pitävät tammi-helmikuun vaihteen vapaana, jotta pääsee varmasti pantakurssille mukaan. Eikö niin?

*Lauran kauniit pannat turkisalustalla.
Saijan Peuranmäkeen sopivat pannat.*

Johannat ja Saija viimeistelevät edustavan palkintopöydän.

25-vuotias järjesti gaalan

EGU, Etelän Greyhound Urheilijat ry perustettiin 26.12.1992.

Kerhon ensimmäinen toimintavuosi oli 1993.

EGU liittyi GRL:n jäsenkerhoksi vuonna 1994.

GR-lehti 2/95 esitteli liiton uusimman jäsenkerhon.

Tämä vuosi on EGU:n toiminnan 25-vuotisjuhlavuosi.

Neljännesvuosisata, ei hassumpaa!

Oli EGU:n vuoro järjestää helmikuussa pidetty gaala. Siellä palkittiin kuonoja ja naamoja valtakunnallisilla GRL:n palkinnoilla kauden 2017 ansioista.

EGU:n puheenjohtaja, Johanna Jäntti, avasi gaalan korostaen myös historian

säilyttämisen tärkeyttä tulevaisuuden rakentajana. GRL:n puheenjohtaja, Joni Tuhkanen, avasi tilaisuuden liiton puolesta. Sitten hän laittoi pyörimään tekemänsä videon kisakauden huippuhetkistä. Fiilistä nostattava, ajatukset uuteen kauteen sii-

*Erilainen palkinto kivistä:
Funky Fellow WCCC-palkinto.*

*Puhiksemme Johanna toivottaa meitä
tervetulleiksi.*

vittävä nautintoannos.

Maan kirkkain greytähti, Vuoden Koira, on Punaluu Black EGU:sta. Myös whippeteissä kirkkain tähti, Funky Fellow, edustaa EGU:a.

Gaala iloititiin 17.2. uudistetussa Hotel Sveitsissä Hyvinkäällä. Ensin syötiin hyvin

ja sitten alkoi juhlava palkintojenjako. Juhlaväkeä saapui vähänlaisesti, mutta tilaisuus oli lämminhenkinen ja läsnäolleet viihtyivät.

Ihastunutta huokailua nostattivat koirien kivipalkinnot. Kotimaista työtä, palkitun kuva ja nimi kivessä.

Voittajajoukkue: Milla Toivanen, Seppo Mikkonen, Jennika Eskola, Inari Wallenius, Päivi Viinimäki.

EGU Special Tiina avaa tietokisavoittajille kuohuvan.

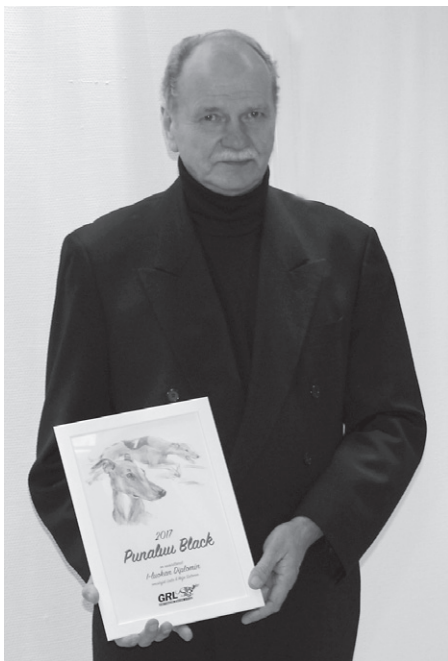
Salde, Saija ja Aaro uusissa rooleissa.

Yläsen Tiina veti tarpeellisen kisanesteytystauon jälkeen tietokisan, jossa mittelivät joukkueet. Kolme vastausvaihtoehtoa sisältäneitä kysymyksiä oli 29, kisoista, greyhoundeista ja whippeteistä, ulkomailta ja Suomesta. Myös historiatietoa tarvittiin. Ryhmittelin Tiinan kisaan joukkueet sekoitellen uusia ja kokeneita harrastajia. Naamassa tuntui hyvältä seurata yhteis-

työtä joukkueissa. Samalla hengellä jos onnistuisi myös radoilla työskentely, sillä se työ on välttämätöntä, kun teemme lajin itse itsellemme. Pelkkä omien koirien kilpailuttaminen ei siis riitä lajin pystyssä pitämiseen.

Tekstit: Mirja Piranta

Kuvat: Milla Toivanen, Seppo Mikkonen

*Keksa Salonen vastaanotti
Punaluu Blackin
I-luokan diplomin.*

25
EGU

GRL:n gaalassa palkitut EGU:t

Greyhoundit

Vuoden Koira

Punaluu Blac
om. Leila & Keijo Salonen

Vuoden Stayer

Punaluu Black
om. Leila & Keijo Salonen

Whippetit

Vuoden Koira

Funky Fellow
om. Johanna Jäntti

Vuoden Sprintteri

Funky Fellow EGU
om. Johanna Jäntti

Vuoden Tulokas

Funky Fellow EGU
om. Johanna Jäntti

Vuoden Classic Class Champion

Funky Fellow EGU
om. Johanna Jäntti

Kasvattajat palkitsevat

Fast Friends -kiertopalkinto
Pavo

I-luokan diplomit

Funky Fellow
Friendly Face
Punaluu Black

GRL Special -palkinto

Jari Niiles

Vuoden 2017

25 EGU

Urheilu on parhaimmillaan silloin, kun se saa liikkeelle suuret tunteet. Vaikka uusi kausi on jo alkamaisillaan, nautitaan vielä kerran viime kauden tunteita nostatta-
neista nappiionnistumisista.

Palkitut kirjoitti Mirja Piranta.

Vuoden Egu-koira ja stayer

Punaluu Black ”Petteri”

*Bling It On - Hula Girl
s. 14.9.2014, musta uros
Om. Leila & Keijo Salonen
Kasv. Run-up
Kauden startit 13: 9-3-1*

Toistamiseen EGU-koirana palkittu Petteri juoksi 3-vuotiskaudellaan kolme arvokisavoittoa: Steel King Sprintti Derby, TGK Grand Prix, Back On Track EGU Stayer. Petteri myös palkittiin 1-luokan diplomilla. Voittokantaan Petteri iski toukokuun lopulla sprintillä. Se oli mestarille verryttelyä pidempiä matkoja varten.

Vaikka sprintti on Petterille liian lyhyt matka, niin vaan Sprintti Derbyn mustapoika voitti, ykkösen ajalla 19.13. Jo päivän nopein alkuerävoitto antoi odottaa kisan voittoa.

Kuva: Minna Leppänen

Klassikkokisa Sprintti Derby Petterille.

EGU-palkitut

Petteri, kolmivuotiaiden kuningas GP-manttelissaan. Toinen Petterin veli Wai Wai.

Seuraava klassikkokilpailu, SM, ja Petteri kakkonen tiukassa finaalissa. Kolmivuotiaiden Grand Prix'issä Turussa Petteri oli ihan omaa luokkaansa jo alkuerässä ja finaalissa vahvasti olevansa 3-vuotiaiden kingi.

EGU Stayer -kisan 680 m, Petteri myös voitti, ja näytti, että joka matkalta pukkaa ykkösen aikaa.

Mitä mahtaa kuulua kingille huhtikuun puolivälin jälkeen?

"Petteri on ainoa ihan terve meillä, jalat

säilyneet ehjinä vaikka alustat talvella surkeat", Leila kertoo. "Nyt on pelto pehmeä, voi taas turvallisesti päästellä."

Läskihermoinen Petteri ei stressaa mistään eikä missään. Mutta poika on muuttunut viime talven aikana uudelleen lapseksi.

"Petteri kantaa ja haliu leluja ja nukkuu niitten kanssa. Mun verensokerimittarinkin herra vie ja nukkuu onnellisena sen kanssa. Se on semmoinen pehmeä pussukka."

Aleta, Jussi ja FF-voittaja Tytti
Virpiniemessä.

Kuva: Joni Tuhkanen

Vuoden Egu-koira VSP

Yoda "Tytti"

Sword Of Light - Quickstep
s. 22.5.2013, sininen narttu
Om. Aleta Tuomala & Jussi Loukola
Kasv. Quickstep
Kauden startit 9: 3-1-4

Tytti voitti Virpiniemessä Kennel Fast Friends Special -kilpailun. SM-finaaliin Tytti juoksi alku- ja välieristä ja oli finaalissa viides.

Kauden 2018 alkaessa Tytti on virallisesti veteraani. Miltä Tytti vaikuttaa nyt kauden kohta alkaessa? Miten treenikausi on teillä onnistunut?

"Tytti on ollut talven oma energinen itsensä, jaksaa kiusata poikia", Aleta

naureskelee. "Melko pienikokoisena siinä on paljon isänsä hyväntuulisuutta hampaat virneessä."

Tytin isä juoksi hirmuaikoja vielä 7-vuotiskaudellaan. Veteraanien SM-voitto mm. tuli huippuajalla.

Aiotteko osallistua kilpailuihin miten aktiivisesti tuoreen veteraanin kanssa?

"Ajatus on kyllä kisauttaa nuorta veteraania säännöllisen epäsäännöllisesti. Talvi meni ehjänä, kunnes Tytti liukastui keväällä sisällä. Jumi jatkui siihen asti, että Laioksen Markus sai sen auki."

"Nyt vaan odotellaan kesää ja kivoja kisoja."

Vuoden Sprintteri

Shout Shout Joy "Tikku"

Bling It On - Joynight
s. 22.10.2015, musta
Om. Reija & Jouni Kiiski
Kasv. Run-Up

Tikku aloitti uransa 4. kesäkuuta soololla Tampereella. Nuori aloittelija juoksi kuusi starttia, joista sijoittui neljästi. Junior Derbystä tuli hopeaa ja RE-vauhtia juostussa EGU Sprint Open -finaalissa koira oli neljäs.

Tikun sukupuolesta on ristiriitaista tietoa, tietokannassa narttu, käsiohjelmien tiedoissa uros. Piti varmistaa.

"Tyttökoirahan Tikku tietenkin on", Jouni "Jones" myhäilee. "Virallinen nimi tulee Haloo Helsingin biisistä 'Huuda huuda ilosta'".

Miltä tyttö vaikuttaa nyt uuden kauden pian alkaessa? Onko treenikausi sujunut teillä ongelmitta? Kelit kyllä ovat olleet kelvottomat.

"Meillä talvi oli pitkstä aikaa muutakin kuin vesisadetta ja mutaa. Yllättävän hyvin päästiin juoksemaan ja kunnossa ollaan. Tikku on kova tyttö juoksemaan vapaana." Tikku siis aloittaa oivassa kunnossa kolmi-vuotiskautensa.

Tikku kauniina syysmaisemassa.

Kuva: Reija Kiiski

Vuoden Veteraani **Vinga** "Vinga"

*Line Of Fire - Run Mary Ann
s. 12.6.2012, sininen narttu
Om. Saija Jämsä
Kasv. Sjundraget*

Veteraanityttö juoksi kautensa nuorten seurassa, kun ei toteutunut edes SM veteraaneille. Kuudesta startistaan kolmessa tyttö sijoittui kolmen joukkoon. SM-B-finaalissa kakkoseksi ja Fast Friends -finaalissa Haukiputaalla erittäin raskaalla radalla neljänneksi.

Miltä superveteraani vaikuttaa uuden kauden korvalla? Aiotko vielä kilpailuttaa veteraanityttöä?

"Vinga vaikuttaa tässä vaiheessa kevättä

Kuva: Elisa Jetsonen

Ihan pienenä Saijan turvallisessa sylissä.

Kuva: Joni Tuhkanen

Vinga-veteraani avoimen SM-B-finaalin toinen.

keskeneneräiseltä. Sillä oli tassuongelmia hiljattain ja vielä vähän joutuu varomaan ja tossua käyttämään", Saija kertoo.

"Vinga tulee mahdollisesti radalle myös kisaamaan. Treenataan ainakin radalla omaksi iloksi, ja jos kaikki sujuu hyvin, niin sitten starttiin."

Vuoden Tulokas **Champy Fella**

*Iso Octane - Fane Jaydeeque
s. 16.9.2015, valkomusta uros
Om. Elias & Markus Laios
Kasv. Mr. Martin Sharkey, Irlanti*

Nuorukainen juoksi vain kolme starttia ja voitti jokaisen ykkösen ajoilla. NutriScience Junior Derbyn koira voitti valtavalla ylivoimalla, ero kakkoseen venyi yli yhdeksään kymmenykseen.

Elämänsä toiseen kilpailukauteen Pukki lähtee isäkuonona ja edelleen tulokkaana, koska Pukilla on kisastartteja alle neljä.

Anne vie SM-finaalipäivänä Pukkia sen uran ensimmäisen kisalähtöön.

Kuva: Minna Leppänen

Kuva: Joni Tuhkanen

Vuoden Whippet ja Tulokas

Funky Fellow "Ringo"

Wilson - Hulabaloo
s. 5.2.2016, sinibrindle uros
Om. Johanna Jäntti
Kasv. My Wild
Kauden startit 10: 9-1-0

Nuori herrakuono aloitti uransa aivan huipulla. Valtakunnallisista GRL:n palkinnoista Ringo nappasi kolme titteliä: Vuoden Koira, Sprintteri, Tulokas. Voitto tuli myös korkeimmassa luokassa whippetien Classic Class Champion -finaalissa.

Miltä vaikuttaa nuori Ringo nyt uuden kisakauden hämmöittäessä?

"Nuorimies näyttää ihan hyvältä", Johanna toteaa. "Kaksi vuotta tuli mittariin ja treenin se on ottanut rennosti. Kauteen lähdetään ilman suorituspaineita."

Ringon debyyttikauden arvokisavoitot:

Hill's Sprintti Derby
Suomen Mestari, urokset
Kepeä Taival EGU Whippet Race
WCCC luokille 1-2
I-luokan diplomi

Ringo, Suomen Mestari. Salde iloitsee.

Parhaalle parasta.

Kuva: Kotialbumista

Kuva: Ville Brusi

Vuoden Whippet VSP, Kuoppamestari 2017

Firestarter "Tundra"

Wilson - Hulabaloo
s. 5.2.2016, sinibrindle narttu
Om. Johanna Jäntti &
Johanna Kakko
Kasv. My Wild

Nuori tyttö juoksi debyyttikaudellaan kolme kisaa, kaksi voittoa ja kolmossijan. Voiton Tundra juoksi myös EGU:n Kuoppakisassa jättäen veljensä hopealle ja pronssille.

Tundra kilpailee tulokastittelista tulevalle kaudella.

Tytöillä kiimat tahtovat sotkea kisakausia. Miltä vaikuttaa nyt?

"Ei ole vielä kiimasta merkkejä Tundralla," Johanna sanoo. "Viime kaudella ehdittiin aloittaa ura muutamalla lupaavalla startilla ennen ensimmäistä kiimaa. Jää nähtäväksi millaisen rytmin tuo neiti kehittää." Toivottavasti urheilun kannalta hyvän rytmin!

Kuva: Milla Toivanen

Kolmen kärki whippetien kuoppakisassa:

10.34 Tundra (Firestarter)
om. Johanna Jäntti & Johanna Kakko
10.45 Rambo (Funky Fellow)
om. Johanna Jäntti & Johanna Kakko
10.60 Ludde (Friendly Face)
om. Ulla Bard

Siskokset iloitsivat kotona Kuoppakisa-mitaleistaan.

Kuvat: Kotialbumista

Vapiskaa, Tundra on treenannut hangilla!

Kuoppamestari 2017

Million Night ”Manteli”

Bling It On - Hasty Night
s. 9.4.2014, brindle narttu
Om. Reija & Jouni Kiiski
Kasv. Run-Up

Kuoppamestaruus, EGU:n tavoitelluin titteli, himottaa treenareita alkukaudesta. Manteli oli menokunnossa 29. huhtikuuta ja otti ylivoimaisesti tavoitellun tittelin 150 metrin matkalla.

Kun manteli avasi kisakautensa kesäkuun alussa kasvattajakisassa Tampereella, voitto tuli myös siitä.

Miltä hallitseva Kuoppamestari vaikuttaa uuden kisakauden kynnyksellä? Onko tittelin puolustaminen ohjelmassa?

"Ei olla mietitty mitään ihmeitä kisojen suhteen", Jones toteaa. "Aika vähän tullaan kisaamaan tulevana kautena koko teamin kanssa. Manteli on kisakiree ja ihan hupsu juoksemaan. Sellainen hauska vauhottaja."

Kuoppakisan 10 kärki:

9.21 Manteli (Million Night)
om. Jouni Kiiski
9.41 Heebo (Lovejoy)
om. Minna Raila
9.43 Nero (Fab)
om. Päivi Manninen
9.48 Hemi (Svala)
om. Leena-Linnea Nurmi
9.50 Nipa (Columba)
om. Johanna Jäntti & Johanna Kakko

Kuva: Milla Toivanen

Lumisateesta viis, Manteli voitti Kuoppakisan ja Jones joutui pukeutumaan.

9.50 Voro (Rojotango)
om. Minna Raila
9.50 Pumpuli (Pure Golden)
om. Jouni Kiiski
9.69 Mini (Vulpecula)
om. Jennika Eskola
9.71 Mötkö (Corvus)
om. Arto Kovanen
9.74 Saara (Smile Of Joy)
om. Jouni Kiiski

Synnyinkotiinsa perhetilanteen vuoksi takaisin palautunut Saara opettelee nyt liikkumista, painoa tyttö on jo saanut neljä kiloa lisää. "Katsotaan nyt mitä Saaran kanssa tehdään", Jones miettii.

Tiina Ylänen

Tiinan perhe oli vatsataudissa, kun EGU:ssa palkittiin kuonoja ja kasvoja. Edellinen palkittu, Parosen Jonna vei Tiinalle palkinnon perusteluineen kotiin. Rakensin tähän oheen kuvan niistä perusteista.

Mitä ajattelit ja miltä sinusta tuntui, kun sait palkinnon käteesi?

"Olin hirveen liikuttunut. Mietin, että olisi EGU:ssa monta muuta palkinnon arvoista. Minähän en ole vielä yhtään koirakaan kilpailuttanut", Tiina empii.

Mutta työtä Tiina on tehnyt EGU:n hyväksi. Hyvällä hengellä aina, ja se on huomattu. Koiran kilpailuttaminen ei siis ratkaise.

"Tuli kyllä lisää virtaa palkinnosta. Mietin, että miten voisin itse enemmän tuoda esiin sitä, että kaikilla olisi hyvä harrastaa ilman kuppikuntia. Omalta osaltani yritän käyttäytyä, kun touhuan."

"Tartun heti toimeen"

Taidat tunnistaa itsesi perusteluista?

"Kyllä tunnistan. Teen aika paljon ja tartun aina heti toimeen. Kun syksyllä ei ollut kuuluttajaa Otalampi Sprintissä, menin mukavuusalueeni ulkopuolelle. Otin mikin käteeni ja aloin kuuluttaa, kyllä jännitti epämukavuusalueella."

Kuvaa oivasti Tiinaa. EGU:n järjestämässä gaalassa Tiina veti tietokisan osallistujille. Hän myös hankki erityiset palkinnot voittajajoukkueelle sekä tarjosi juhlallisesti kuohuvat.

MP

EGU Special

(Tekstin luku ennen nimen paljastamista!)

Hän on:

Työmyyrä
Iloinen
Innostava
Näppärä
Ahkerä

Ystävällinen
Läsnä
Äitihahmo
Neuvokas
Erityinen
Niin totta

Häntä voisi kuvailla monin eri tavoin, mutta tässä olkoot vain muutama häntä kuvaava sana.

Hän on koko kauden ahertanut, ideoinut, ottanut vastuutehtäviä itselleen.

Hän huomioi muut ikää ja kerhorajoja katsomatta.

Hän pysyy ajan tasalla lajin suhteen niin kotimaan kuin ulkomaidenkin osalta.

Hän on monen meidän valinta, koska hän on SPECIAALI!

Kiitos sinulle: **TIINA YLÄNEN**

(Kuva: Jonna Paronen)

Tiina ja nuori Körmy Otalammella.

EGU Specialit kautta aikain

EGU Vuotuinen EGU Specialin valinta tapahtuu niin, että edellisen vuoden Special pitää silmänsä ja korvansa auki seuraavana vuonna. Hän siis valitsee seuraavan Specialin. Jos Special on kuono, valinnan tekee remminpää. Listasin juhluvuoden kunniaksi palkitut ja kirjoitin tiivistykset perusteluista.

Tänä vuonna Yläsen Tiina tarkkailee... MP

1999 Proud Of Mind

Om. P. Lindberg & T. Tuomola. "Peter" karkasi, ja selvisi ehjin nahoin hurjasta monen päivän seikkailusta Hollannissa.

2000 Tyrrell

Om. Inari Wallenius. "Tyti" nousi uransa aikana yhden pisteen koirasta 40 pisteen diplomin saajaksi.

2001 Pretty Hot Stuff

Om. H. Tunkkari & M. Korpela. "Häiskä" saavutti maagisen 100 startin rajan, ja vieläpä voitti tuon sadannen starttinsa.

2002 Aarne Hatakka

Aarne nosti greyhound racingin pr-työn aivan uudelle tasolle.

2003 Ictetrick

Om. Jouni Kiiski. "Norris" palasi radoille pahan loukkaantumisen jälkeen. Vuoden veteraani -titteli tuli tassuun.

2004 Blue Streak

Om. Antti Koivula. "Petro" ja handlerinsa Päivi (nyk. Viinimäki) olivat tehneet vaikutuksen oikeanlaisella asenteella kilpailuttamiseen ja toisiin kilpailijoihin.

2005 Sorija

Om. Mirja Piranta. "Pusu" on viehevarma miellyttäväkäytöksinen kisakoira. Valitsijalle jäi viehevarmuudesta erityisesti mieleen Haukiputaan GP-alkuerä, jossa viehe hajosi. Pusu jäi vieheelle, muut jatkoivat matkaa. Arpa ei suosinut välierään pääsyssä.

2006 Better Man

Om. Heidi Tiala & Sami Kelahaara. "Zero" loukkaantui hengenvaarallisesti Pudasjärvellä SM-finaalin alla. Zero laumoineen latautui siellä Haukiputaan veteraanien SM-kisaan. Matkalla uimaan poika juoksi johonkin terävään, joka meni sisään oikean olkanivelen vierestä. Finaali menetti hetkessä merkityksensä, Heidi painoi Zeron kaulavaltimoa, Sami ajoi nasta laudassa Ouluun. Pusseittain verta, huolellinen hoito, sunnuntaina autonnotko kohti etelää.

2007 Stainless Steve

Om. Riitta Hassinen. Kannustaminen oli "Kallen" valinnan punainen lanka. Tulokas aloitti hurjilla vauheilla, sitten tuli loukkaantumisia ja lepoa. Sikäli turhaa sairaslo-maa, ettei koiran myöhemmin tarkastanut Jan Räihä löytänyt mitään murtumaa. Ilman turhaa lepuuttamista ja kennelyskää Kalle olisi ollut tulokaslistalla korkealla.

2008 Slim Shady

Om. Katariina & Nika Thomson. "Slim" oli omistajiensa ensimmäinen grey, jolle siunaantui niin isoa epäonnea kuin hienoja onnistumisia. Omistajat uskoivat suojat-tiinsa ja valmistelivat koiraa huolella tulevaa kisauraa varten. Trial Turussa 495:llä sujui komeasti aikaan 29.47.

25 EGU

2009 Johanna Tunkkari

"Vilkas, herkkä, keskittyvä, varma, lapsellisen innostunut, motivoitunut, iloinen, helposti lähestyttävä, ystävällinen." Jonna oli 10 vuotta touhunnut aktiivisesti EGU:n tehtävissä. EGU-lehteä hän oli tehnyt vuodesta 2003. Tilanteet haltuun ja vastuu kaikista hänelle uskotuista tehtävistä.

2010 Rock Dove

Om. Tanja Ahonen & Aki Rantala. Veljensä varjoon jäänyt "Morris" teki valitsijaan vaihtuksen. Startteja 45, joista 15 voittoa, viisi ykkösen aikaa, kakkosluokan vauhtia 15 kertaa. "Morris oli omille ihmisilleen todellinen Special-koira, upea 40 kg painava jässikkä."

2011 Perhe Paronen

Perusteluna esimerkillinen aktiivisuus racingin parissa. Monipuolista työtä niin harjoituksissa kuin kilpailuissa. Jonna ja Timo ovat mainio esimerkki muille osallistumisessa tehtäviin lajin hyväksi.

2012 Pekka Karlsson

Uusi harrastaja tuli voimalla mukaan, haluaa oppia ja kehittää lajia sekä jakaa tietoisuutta lajista. Positiivisella asenteella liikenteessä olevaa Pekkaa on helppo lähestyä ja hänen apunsa voi luottaa. Otalampikin sai uudet hiekat Pekan ansiosta.

2013 Perhe Vähäkoski-Sassi

Koko perhe on ollut aktiivisesti järjestämässä EGU:n kisoja. Pekka halusi antaa palkinnon hyvällä hengellä touhuaville ihmisille, koska osallistuminen töihin on tärkeää lajin jatkuvuuden kannalta. Tärkeää on myös se, että ihmiset saava tunnustusta lajin eteen tekemästään työstä.

2014 Joni Tuhkanen

Joni tuli uutena harrastajana täysillä mukaan kisa- ja harjoitustöihin mahdollistamaan niin kilpailut kuin harjoitukset. Jonilla myös oli terveisiä egulaisille: "Kääritään hihat ja tehdään yhdessä töitä yhteisen hyvän eteen."

2015 Saphira

Om. Päivi Vähäkoski & Anette Sassi. "Siru" edusti EGU:a menestyksekkäästi läpi kauden ja ympäri Suomen. Osoitti upeaa urheilullisuutta, oli eduksi niin EGU:lle kuin koko lajille. Suomen kovimpiin narttuihin kuuluva Siru on linjakas, upea ja nopea.

2016 Jonna Paronen

Näin valitsija-Päivi: "Kaiken takana on nainen, Jonna Paronen. Kerhon pitkäaikainen sihteeri ja lehden toimittaja, kulissien takana touhuaja sekä tapahtumien valiotekijä. Aina langat käsissään. Kylliksi ei voi häntä kiittää, joten toivottavasti tämä maininta riittää."

2017 Tiina Ylänen

Tea ja Timo

Karjalainen Espoosta

Kerrotko ensin keitä perheeseen kuuluu ja mikä on greyhound-historianne?

Perheeseemme kuuluu minun ja mieheni Timon lisäksi kaksi greytä, Eero 9 v. (Hot Hero) ja Elsi 1,5 v. (Cape 's I Got Stripes). Ensimmäinen greyhoundini oli Ansa (Fast Friends My Girl, s. 2001) ja vuosi Ansan perään seurasi Aida, (Fast Friends High Heels, s. 2002) Aidan kutsumanimeksi vakiintui kylläkin Pentunen.

Pentusta seurasi Eero ja Ansa Tiny (Run-Up Dreamtime, s. 2010).

Elsi on näin ollen viides greyhoundimme. Mieheni Timo tuli kuvioihin jo

Ansan ja Pentusen aikaan, joten yhdessä olemme kaikkien puikkonokkiemme kanssa eläneet.

Miksi päädyit hankkimaan greyhoundin? Mikä on parasta greyssä?

Lapsuuden perheessäni oli kultaisia nou-tajia ja ihan vauva-aikanani pitkäkarvainen Collie. Näistä roduista huolimatta vint-tikoirien ulkonäkö on aina miellyttänyt silmääni.

Elsi täpinässä Tean kanssa...

...sitten Timon syliin istumaan.

Rotuun tutustumiseen tarjoutui loistava mahdollisuus, kun työskentelin Sari Palvian kanssa samassa työpaikassa. Ei mennyt kauaakaan, kun lähdin Inkooseen katsomaan koiria ja se oli menoa. Tertulle (Chip of Gold) oltiin suunnittelemassa pentuetta ja niin siitä pentueesta tuli minulle brindle Ansa-tyttönen. Vuoden päästä seurasi siskopuoli Pentunen perässä. Sillä tiellä ollaan edelleen!

Greyhundeissa viehättää rodun helppous, jos nyt näin voi sanoa. Mahtavia koiria, upeita omintakeisia luonteita upeannäköisessä paketissa. Greyhoundeista puuttuu voimakas dominointi, aggressiivisuus, yliaktiivisuus ja kaikenlainen hankaluus. Helppoja, hassunhauskoja ja humoristisia koiria.

Greyhound on turkiltaan helppohoitoinen ja luonteeltaan rauhallinen. Yhtä tyytyväinen soffalla maatessaan, kun ulkona juostessaan.

Kerro omien koirienne luonteesta?

Eero on arvonsa tunteva, aavistuksen verran jäyhä Jököttäjä. Upean rauhallinen ja itsevarma koira, joka ei tunne tarvetta pullistella kellekään. Eero tervehtii sivistyneesti vastaantulevat koirat, mutta yli-innokkaat sählät vaiennetaan murahtamalla. Eero nauttii sohvan ja sängyn lämmöstä ja rakastaa ruokaa. Juustopakettien rapina saa miehen lennähtämään keittiöön, mutta iltalenkille sen saa kaivaa sorkkaraudalla tyynyjen välistä.

Elsi on vilkas ja energinen. Aina valmiina seikkailuun, mutta nauttii myös kainalossa makoilusta. Elsi on hyvin leikkisä, ei mene iltaa, etteikö lelujen kanssa touhuta. Vahtiviettiä Elsiltä löytyy, parvekkeella ja ikkunassa pöhistään ohikulkijat, eikä meille kyllä varkein sisälle pääse, siitä neiti pitää huolen.

Eero viihtyy punkassa.

"Minä nautin nyt elämästä!"

Eero, Tea ja Elsi.

Asutte pääkaupunkiseudulla, mitä vinkkejä greyn liikuttamiseen antaisitte muille pääkaupunkiseudulla asuville, jotka kenties haluaisivat hommata greyn? Missä itse juoksutatte?

Itse juoksutamme koiria keskuspuiston metsissä ja pelloilla. Toki riistaakin siellä liikkuu, joten metsäjuoksuissa on riskinsä. Meillä on käytössä paikannin koirilla. Koirapuistoja käytetään myös, pääasiassa silloin, kun siellä ei ole muita.

Ohjeena pääkaupunkiseudun asukeille sanoisin, että metsän, jossa koiraa tai koiria juokuttaa pitää olla tarpeeksi iso, eikä autoteitä lähellä. Paikanninta suosittelisin myös, Aidatut alueet ovat tietysti parhaita, yleensä ne ovat koirapuistoja.

Itse en näe ongelmaa greyhoundin omistajana pääkaupunkiseudulla, varsinkin, jos auto löytyy, pääsee sillä myös muualle koiria juoksuttamaan.

Missä Egun tapahtumissa olette olleet mukana ja mikä tunnelma niistä on jäänyt?

Lähinnä olemme olleet seuraamassa muutamia kisoja, ei juurikaan muissa tapahtumissa ole käyty.

Olette kisanneet joskus GRL:n puolella, mitä muistoja siitä on?

Kävin kisoissa 2000-luvun alkupuolella Ansan kanssa, kasvattajat kilpailuttajina, mutta vein itse Ansaa myös muutamia kertoja. En kauheasti silloin innostunut kisatoiminnasta, en ole juurikaan kilpailuviettiäinen. Muistan jännittäneeni kovasti koiran kopittamista.

Onko suunnitelmissa kisata vielä joskus?

Aika näyttää...

Mitä terveisiä koiranne lähettäisivät?

Hännän huiskautuksia kaikille pitkäkuonoille!

Lopuksi terkut muille egulaisille harrastajille?

Mukavia treenejä ja turvallisia juoksujia! Ja tottakai onnea alkavaan kauteen!

Kysyi: Jennika Eskola
Vastasi: Tea Karjalainen
Kuvat: Tean ja Timon kotialbumista

Frendikirja

EGUlaiset täyttävät lapsuudesta tutun frendikirjan Greyhound Racingin tyyliin.

URHEILUKIRJANI NIMI: Peuranmäen pötköä elämää

SUURIN SAAVUTUKSENI: Kilpailuvuosi 2015 oli yhtä ilon ja onnen juhlaa, sitä mielellään muistelee vieläkin. 2016 syntyi ensimmäinen pentue Peuranmäkeen. On mahtavaa seurata Vingan pentujen kehittymistä ja olla mukana tukemassa uusia harrastajia.

SUURIN ILONAIHEENI: Koirat. Ne vaan tuo niin paljon iloa, onnea ja hyvää oloa minulle.

ÄÄNISTÄ MIELUISIN: Titi-tyy. Kertoo kevään saapumisesta ja enteilee kesää.

ESIKUVANI: Peppi Pitkätossu

IHAILEN: Pikku Myytä

PELKÄÄN: Pääseväni joskus perille ja kaikki on ollut vain värjättyä vettä.

OLEN HÄVENNYT: Jos koirat pissaa tai kakkaa kylässä ollessa. Sisälle.

MUUTTAISIN LAJIAMME: Turvallisuuteen ei voi ikinä panostaa liikaa. Mutta muuten olen ihan tyytyväinen. Racing on murto-osa minun ja koirieni elämästä. Aina ei kaikki mene kuin Strömsöössä, mutta en jaksa itkeä asiasta, aina voi lähteä lenkille ja se vasta ihanaa onkin. Lajin ulkopuolella, toivoisin lisää yhteistä puuhaa, jossa racing-harrastajat voisivat tavata toisiaan ja nauttia punaviiniä.

JOS VAIHTAISIN KISAKOIRAA: Kisarotua en vaihtaisi mistään hinnasta enkä kyllä koiraakaan. Jokainen koiristani on oman elämänsä sankari ja tavoitteet pitää osata suhteuttaa kyseiselle yksilölle sopiviksi. Ja niistä onnistumisista pitää osata nauttia.

VÄREISTÄ MIELUISIMMAT: Värikästä mustaa.

HARRASTUKSENI HUIPPUHETKI: Kyllä se olisi varmasti joku Brakan vuoden 2015 voitoista. Karvat nousee edelleen videoita katsoessa pystyyn.

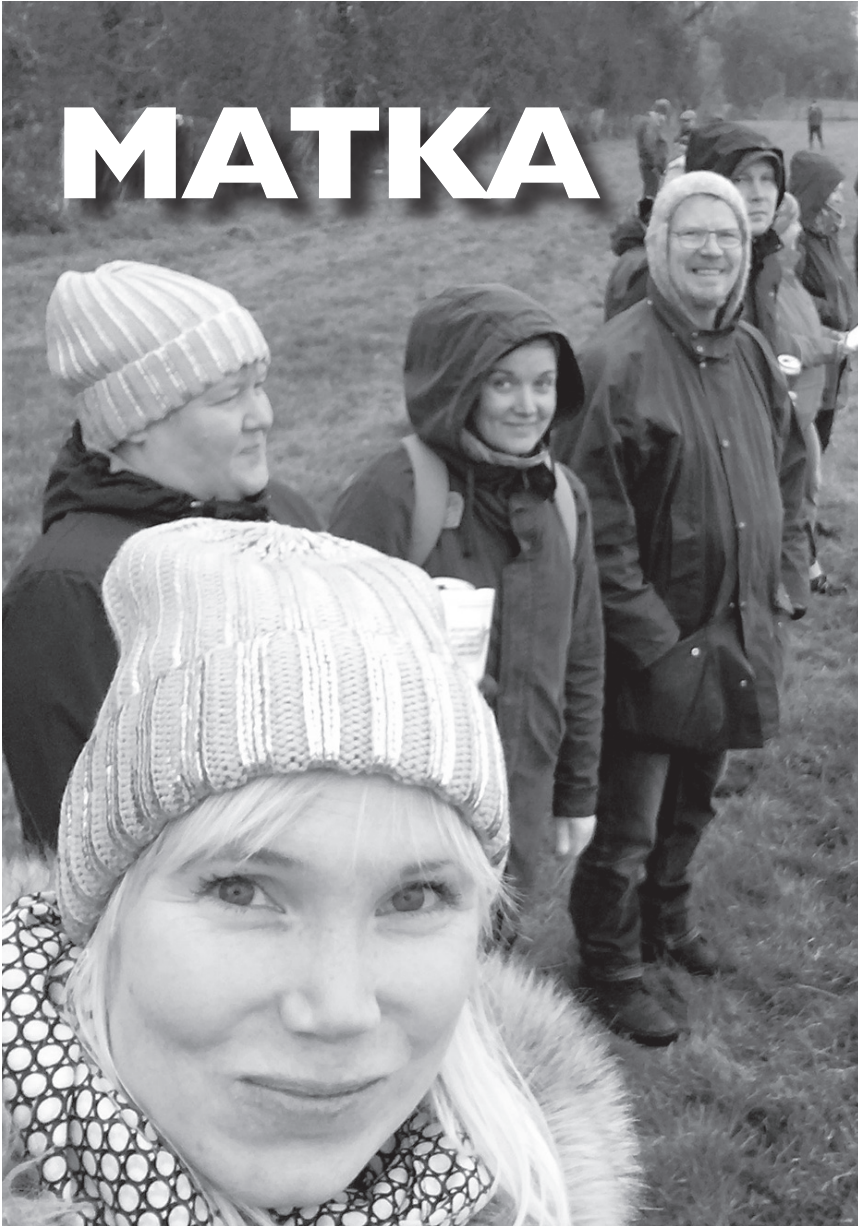
SUUNNISTAN NYT: Takaisin töiden pariin

HALUAN, ETTÄ FRENDIKIRJAAN

KIRJOITTA: Johanna Jäntti

Vastaaja: Saija Jämsä

MATKA

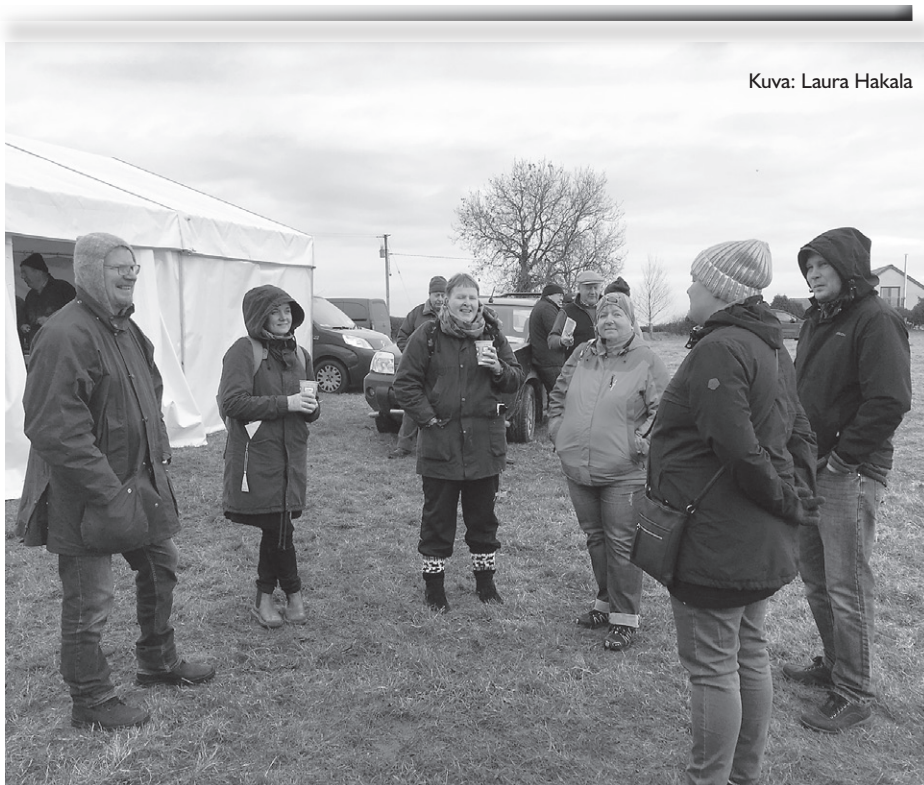
Kuva: Laura Hakala

Maalle oli Dublinista matkaa noin 40 minuutin taksimatka. Laura, Tiina, Jennika, Arto... odotusta täynnä.

Tähtien Iltaan Irlantiin

Kesällä 2017 mietin, että syksyllä olisi mukava lähteä poikkeamaan Irlannissa. Derby-viikonloppu ei tällä haavaa sopinut ja toisaalta edellisen vuoden Night Of Starsissa oli ollut toinen toistaan huikeampia lähtöjä. Sinne siis 16. - 20. marraskuuta.

Pyörittelin ajatusta ääneen, ja Jennika sanoi, että hekin voisivat lähteä matkaan. Yhdessä sitten miettimään, että olisi kiva saada muitakin harrastajia mukaan. Somessa ja radalla ”huutelin” halukkaita matkaan ja yhdeksän hengen retkue meitä sitten vihreälle saarelle suuntasi.

Kuva: Laura Hakala

Matkalaiset kokivat aitoa country meininkiä Irlannin maaseudulla. Coursing-kisoja katsomassa Arto, Jennika, Tuija, Mari, Mika, Tiina.

Lentokentältä suunta kohti cityä, ja tietenkin väärällä bussilla. Kiitos edullisen datan, navigointi pelasi ja löysimme The Temple Bar Pubin, jonka yläkerrassa huoneistomme sijaitsi.

Majoituimme baarialueen ytimessä ja huoneisto oli, hmmm... huoneisto. Jälkeenpäin voimme kai todeta, ettei kukaan ollut allerginen homeelle.

Torstaina kävimme Shelbourne Parkissa jo hakemassa ”tuntumaa” rataan. Leppoisat iltakissat ja siistit lähdöt.

Coursingia katsomaan

Olimme selvittäneet etukäteen, että perjantaina juostaan Old Kilcullenissa coursingia eikä matka ole aivan mahdoton

taksilla taitettavaksi. Taksi tilattiin edellisellä iltana ja tilaus jätti hieman jännitystä ilmaan. Tulee tai sitten ei. Tuli se, ja kohti Old Kilcullenia.

Osoite oli jotakuinkin niin tarkka kuin pelto, mutta paikalliset kuulemma tietäisivät. Ja niin he tiesivät, pysähdys kauppaan ja pelto olikin aivan kulman takana. Ilmestymisemme paikalle aiheutti kummastusta ja jouduimme maksamaan pääsyliput, varmasti ainoina koko pellolta. Alkuerät katsottiin, keittoa ja leipää seuran kioskista ja takaisin Dubliniin.

Taksikuski odotteli kaiketi meitä josain lähistöllä muutaman tunnin, ja täytyy sanoa, että siihen nähden tosi edullinen kyyti. Täällä edes bussilla ei olisi samaan rahaan matkaa taittanut.

Ryhmä osti kultapipot tiimipipoiksi. Shelbourne Park Greyhound Stadiumin katsomossa.
Kuva: Minna Leppänen

*Greykisat etulalla,
taustalla rugbyä,
olunen Artolla.*

Kuva: Mari Porma

Greyt koppeihin, kohta jännittää...

Kuva: Minna Leppänen

Shoppailua ja odotusta

Lauantaina suuri päivä, Night Of Stars! Ihanan hidas aamu, shoppailua ja odotusta. Shelbourne Parkissa loistavia lähtöjä, nopeita koiria, parasta seuraa ja leppoisaa tunnelmaa, mukana mm. Sonic, Clonbrien Hero, Borna Gin, Hiya Butt, Cable Bay, Jaytee Patriot.

Suurimman vaikutuksen minuun teki Ballykett Beauty 850 yardin matkalla. Lisäksi muutama hävitty kolikko arpaonnen

ollessa epäsuotuisa. Radan taustalla Aviva-stadionilla pelattiin samaan aikaan Irlanti vastaan Fidzi rugbyottelu.

Sunnuntaina startattiin heti aamusta neljän tunnin bussiretkelle Malahiden linnaan ja Howthin kalastajakylään. Iso suositus tälle retkelle! Bussissa ei tarvitse tolkkuttoman kauaa istua ja sekä linna että Howth ovat näkemisen arvoisia paikkoja. Illalla Dublinin keskustassa juhlittiin ilmeisesti joulunavausta, väkeä riitti tungokseen asti.

Howthin kalastajakylässä edustava rakennus.

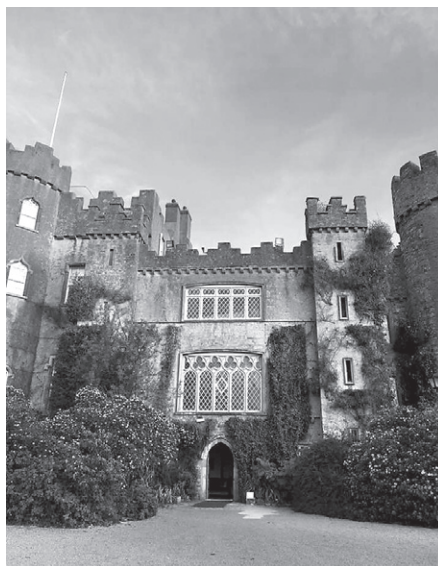
Kuva: Minna Leppänen

Hieno matka, oiva seura

Maanantaina oli aika suunnata takaisin kotiin monta kokemusta ja useita uusia tuttavuuksia rikkaampana. Hieno matka, mahtava seura. Siksipä sinivalikoiset siivet on jälleen syksyllä otettava alle, tällä kertaa Irlannin Derbyä katsomaan 22.9. Reissussa olemme 19.9.-24.9.

Sitä ennen pieni seikkailu maaseudulla, suunnitelma siltä osin on vielä avoin. Jos olet halukas jakamaan seikkailun kanssamme, ota yhteyttä. Kiitos mukana olleille!

Tiina Ylänen

Malahiden linna, jännä!

Kuva: Tiina Ylänen

Kerholehden merkityksestä

Arvostan pienlehtiä. Pienlehti on lukijalleen elävä, läheinen kosketus omaan yhteisöön, kuten EGU-lehti meidän jäsenille. Oma

lehti on käsinkosketeltava todiste jäsenyydestä, vaikka siteet yhteisöön muuten olisivat löyhät.

Pysähdyin miettimään kerholehden merkitystä, kun taannoin luin jostakin jutun Päivi Hotokan Tampereen yliopiston Tiedotusopin laitokselle tekemästä tutkimuksesta. On siis tullut myös tieteellisesti todistettua pienlehtien arvo ja merkitys lukijoilleen. Nyt on tieteellistä pohjaa myös omalle tuntemukselle kerholehdestä.

Painettu lehti on henkilökohtaisempi media kuin esimerkiksi verkkolehti. Paperilehden lukeminen on siis aina aivan

toisenlainen tapahtuma kuin verkkojulkaisun selailu.

Kerholehti toimii koko yhteisölle mainoksena ja todisteena siitä, että yhteisö on olemassa ja se toimii. Se pitää yllä yhteisön kollektiivista identiteettiä, silloinkin, jos mikään muu ei enää pidä.

Saammeko miten paljon lukea EGU:sta sekä grey- ja whippeturheiluun liittyvästä toiminnasta valtamedioista, paikallislehdistä, aikakauslehdistä? Niinpä. Oma lehti on arvokas, siitä löytyy asiaa grey- ja whippeturheilusta, koko harrastuksesta. Juuri sen takia avitin tämän lehden syntymään.

Aloitin tyhjistä lauantai-ilta 14.4. Viikon päästä materiaali oli valmista taittoon.

Kun kiireessä touhusin, lehdessä voi olla virheitä, puutteita jne. Pahoittelen, jos / kun niitä on.

Mirja Piranta

EGU-lehti hakee juttujen tekijöitä

Tykkäätkö kirjoittaa ja ehkä myös kuvata?

EGU-lehti tarjoaa Sinulle mahdollisuuden kirjoittaa juttuja jännittävästä lajista, kerhon tapahtumista, ihmisistä, koirista... Saat opastusta juttujen tekemiseen.

Lisätietoja:

Päätoimittaja Päivi Viinimäki
paivi.viinimaki@gmail.com
Tsemppaaja Mirja Piranta
mirja.piranta@kolumbus.fi

Tarjoudu rohkeasti
kivaan puuhaan!

EGU:n 2018 kilpailut:

Su 17.6. klo 14 Sijoituslähöpäivä,
Tampere, Kauppi

La 1.9. klo 14 JD/GP alkuerät,
Tampere, Kauppi

Su 9.9. klo 14 JD/GP finaalit,
Tampere, Kauppi

La 15.9. klo 14 EGU Open alkuerät,
Tampere, Kauppi

Su 16.9. klo 14 EGU Open finaalit,
Tampere, Kauppi

Teemme lajia itse itsellemme.

Kisapäivät vedetään lävitse yhteistyöllä,
kaikkien panosta tarvitaan!

EGU:ssa tapahtuu:

Lokakuussa Otalampi Sprint &
toimaritreeni vol. 2, Otalampi
Marras-joulukuu Syyskokous &
Pikkujoulut, paikka vielä avoin

Kevätkokouksen EGU piti 28.4. Riihimäen
ABC:llä. Kuoppamestaruudesta juostiin
Otalammella 5.5. ja samalla vedettiin
vuoden ensimmäinen toimihenkilötreeni.

Toisessa toimaritreenissä ohjelma sama
kuin ensimmäisessä: Kaikilla mahdolli-
suus kokeilla ajanottoa, vieheenvetoa ja
lähetytä.

PENTUJA

SYNTYNYT

Champy Fella - Sonne

1.5.2018 2+6

Kennel Whiskers

Inari Wallenius, Kirkkonummi

Puh. +358 40 685 9977

inari.wallenius@greyhoundracing.fi

KANTAVANA

Bling It On - Pure Golden

Pennut syntyvät toukokuun puolivälissä.

Kennel Run-Up, Lohja, Jouni & Reija Kiiski

Puh. 0400 916 996

(miel. iltaisin ja viikonloppuisin)

kennel(at)run-up.fi

Elliot Bee - Corner Stone

Pennut syntyvät toukokuulla.

Riikka Huoman, Beevale, Ilmajoki

beevale@gmail.com

Fb: Beevale pennut

PENTUJA

ASTUTETTU

Space Barley - Sjudraget Lilja

Viikolla 15

Pennut syntyvät Suomessa.

Top Vision, Laitila

Hannu Niemi, puh. 040 520 0512

hannu.t.niemi@gmail.com

www.kenneltopvision.net

SUUNNITTEILLA

Seuraavasta kiimasta

Colorful Champ - Braka

Saija Jämsä, Hyvinkää

saija.jamsa@gmail.com

Puh. 044 3031 031

FB: Peuranmäki greyhounds

peuranmakigreyhounds.wordpress.com

Suunnitteilla 2019 -2020

Pigpen - Media Luz

Kennel Whiskers

Inari Wallenius, Kirkkonummi

P. +358 40 685 9977

inari.wallenius@greyhoundracing.fi

PENTUJA

Yhdessä tekemistä, ilolla harrastamista, rotuun tai karvoihin katsomatta.

EGU Otalampi Training

Tilustie, 03300 Otalampi (VIHTI)

Etelän Greyhound Urheilijat (EGU)

on Etelä-Suomen alueella vaikuttava GRL:n alainen jäsenkerho.

EGU järjestää ympäri vuoden monenlaista toimintaa koiraharrastajille, koirien kanssa ja ilman.

Vihdin Otalammella on käytössämme oma harjoitusalue, josta löytyy vetosuora lähtökoppeineen ja whirling. Meiltä voit tilata omat räätälöidyt harjoitukset ja pienet tapahtumat Otalammen harjoitusalueelle.

Otalammen hinnat:

- * Pelkän alueen vuokra alk. 50 eur
- * Harjoitukset 50 eur + 3 eur/koira
(max 2 vetoa/koira) sis. lähettäjän ja vieheenvetäjän
- * Tapahtumat 200 eur sis. max 3h tapahtuma, lisätunnit 35 eur/h.
sis. lähettäjä, vieheenvetäjä, ajanottaja ja sähköinen ajanottolaitteisto.

YHTEYSTIEDOT

Jonna Paronen

jonnaparonen@gmail.com

www.egu.fi

Guva- galleria

Guvia, guvia, guvia
- sinunkin koirastasi!
Lähetä otokset toimitukseen.

Manteli

Kuva: Milla Toivanen

Nero & Päivi

Kuva: Milla Toivanen

Sinni

Kuva: Seppo Mikkonen

Tundra & Rambo

Kuva: Johanna Jäntti

Taiga

Kuva: Johanna Jäntti